

man har således bevaret bestemmelsen, der også fandtes i den tidligere, nu ændrede danske valglov, om en absolut 4 måneders grænse med hensyn til fængselsstraf.“

Foruden ordføreren udtalte kun *Aksel Larsen* (DK) sig om sagen. Han var på det givne grundlag betænkelig ved at tage stilling til sagen og havde svært ved at forstå, at udvalget til valgs prøvelse kunne komme med „en så almindelig holdt — jeg fristes til at sige — moralsk begrundelse for, at man skal underkende et valgt medlems mandat.“

„Jeg er“, fortsatte taleren, „ganske enig med udvalget og dets ærede ordfører i, at der ikke i denne sag kan tages hensyn til, at det er et medlem fra Færøerne, det drejer sig om; vi ved, at færingerne er en særlig og selvstændig nationalitet inden for det danske rige; men det bør ikke bevirke nogen forskelsbehandling her i tinget, og enten det drejer sig om en færinger eller en fynbo, bør man kunne stille de samme krav, så henvisninger til, at det vil kunne medføre en skærpet indstilling over for Danmark eller over for det danske folketing fra en del af den færøske nationalitets side, kan efter min mening ikke være afgørende.

Derfor kan jeg ikke godkende det væsentlige i de indsigelser, vi har fået i telegrammer fra Færøerne, men jeg kan sige som konklusion, at min gruppe er meget stærkt i tvivl om, hvad der vil være det rigtige at gøre i denne sag. Det er muligt, at vi ikke havde været i en sådan tvivl, hvis vi havde været bedre informeret.

Nu ved vi alle sammen godt, at man her i tinget eller rettere sagt inden for dets flertal, til trods for at kommunisterne er lovligt valgt og deres mandater er lovligt anerkendt, gerne vil forsøge at lade, som om der ikke er kommunister i folketinget. Det er de 5 partiers sag, om de vil optræde politisk på denne måde i et spørgsmål som dette. Det forekommer mig imidlertid, at man kunne optræde lidt mere rimeligt og fornuftigt. Jeg skal ikke bruge stærke ord, men jeg synes, det er urimeligt, at udvalget til valgs prøvelse behandler denne sag udførligt i flere på hinanden følgende møder, at man imellem møderne fremlægger sagen til drøftelse i de 5 af folketingets partigrupper, men ikke med et eneste ord informerer vor gruppe om de drøftelser, der er foregået i udvalget, det materiale, man har haft til behandling, de synspunkter, der er kommet frem. Man har ganske øjensynligt ikke villet det, for jeg tænker ikke, det er en forglemmelse.

Når jeg føjer dette til den tvivl, vi må nære — jeg går ud fra, at alle medlemmer af tinget mere eller mindre må nære en sådan tvivl, selv om jeg er klar over, at flertallet er af den mening, at tvivlen ikke er så stor, at den modsiger den slutning, udvalget er kommet til — om, hvorvidt det vil være rigtigt at bestride det ærede medlem hr. Thorstein Petersens valgbarhed, så kan vort parti kun gøre det ene: at undlade at stemme.“